

Človek sa rodí na tento svet pod neznámou hviezdou.
Ako prežije svoj život je teda hádankou večnou.
Čas, ten pútnik na ceste,
nepostojí na mieste.
Triešti sa v nás na črepiny,
nadeľuje nám i šediny.
Veru, čas žitia rýchlo plyní...
A prídu i také chvíle, keď sa pýtame.
„Aký to bol život?“

Milý jubilant!
Preto otvorte pomyselnú knihu života a čítajte.
Prečítajte, aké to boli roky, dni,
čo tak rýchlo plynuli a plynuli.
Uchovajte si v pamäti iba tie najkrajšie stránky,
čo Vám srdce i dušu pohladia.
Stránky tých malých radostí, úspechov i potešení,
čo sprevádzali Vás po všedné dni.
Dni pochmúrne, trpké, bolestivé,
čo zanechali rany, tie rýchlo vymažte
a nevracajte sa k nim !
Boli by zas len utrpením.
Pri niektorých stránkach však postojte, premýšľajte.
Premýšľajte, bilancujte, a hlavne neľutujte čas svojho žitia,
lebo bol nežný a krásny.
Že bol trpký a krutý?
Ale aj to je život.
Radovali ste sa i plakali,
potkýnali ste sa i ďalej kráčali.
Veď v živote to tak býva,
I tu zasahuje Božská sila.

Vážený pán riaditeľ!
Zodvihnúť čašu na zdravie a na život chceme v tejto chvíli,
By sme ju nikdy nedopili.
A do ďalšej šesťdesiatky
– aj všedné dni nech sú sviatky!

